Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 96/82/EG

av den 9 december 1996

om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår

(EGT L 10, 14.1.1997, s. 13)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG av den 16 december 2003	L 345	97	31.12.2003
►**M3**	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008	L 311	1	21.11.2008
►**M4**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012	L 197	1	24.7.2012

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS DIREKTIV 96/82/EG

av den 9 december 1996

om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s. 1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet ([3]), och

med beaktande av följande:

1. Rådets direktiv 82/501/EEG av den 24 juni 1982 om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter ([4]), avser förebyggande av allvarliga olyckshändelser som kan orsakas av viss industriell verksamhet samt begränsningen av dessas följder för människor och miljö.

2. Gemenskapspolitikens mål och principer på miljöområdet, såsom de definieras i artikel 130r.1 och 130r.2 i fördraget och närmare anges i Europeiska gemenskapens handlingsprogram på miljöområdet ([5]), syftar i synnerhet till att genom förebyggande insatser bevara och skydda miljön och skydda människors hälsa.

3. I den resolution som åtföljer det fjärde miljöprogrammet ([6]) betonade rådet och medlemsstaternas regeringsföreträdare, församlade i rådet, nödvändigheten av ett mer effektivt genomförande av direktiv 82/501/EEG och begärde en revidering av det nämnda direktivet, som bl.a. om det var nödvändigt skulle innefatta en eventuell utvidgning av direktivets tillämpningsområde och en intensifiering av medlemsstaternas informationsutbyte i denna fråga. Det femte handlingsprogrammet, vars allmänna inriktning godkändes av rådet i dess resolution av den 1 februari 1993 ([7]), lägger även det tonvikten vid en bättre risk- och olyckshantering.

([1]) EGT nr C 106, 14.4.1994, s. 4, EGT nr C 238, 13.9.1995, s. 4.
([2]) EGT nr C 295, 22.10.1994, s. 83.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 16 februari 1995 (EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 80), rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 mars 1996 (EGT nr C 120, 24.4.1996, s. 20) och Europaparlamentets beslut av den 15 juli 1996 (EGT nr C 261, 9.9.1996, s. 24).
([4]) EGT nr L 230, 5.8.1982, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48).
([5]) EGT nr C 112, 10.12.1973, s. 1.
EGT nr C 139, 13.6.1977, s. 1.
EGT nr C 46, 17.2.1983, s. 1.
EGT nr C 70, 18.3.1987, s. 1.
EGT nr C 138, 17.5.1993, s. 1.
([6]) EGT nr C 328, 7.12.1987, s. 3.
([7]) EGT nr C 138, 17.5.1993.

▼B

4. Mot bakgrund av olyckorna i Bhopal och Mexiko, vilka påvisade faran med att farliga platser och bostäder är belägna i närheten av varandra, anmodade rådet och medlemsstaternas regeringsföreträdare, församlade i rådet, i sin resolution av den 16 oktober 1989 kommissionen att i direktiv 82/501/EEG införa bestämmelser om kontroll över planeringen av användningen av marken när tillstånd ges till nya anläggningar och när tätortsbebyggelsen växer ut kring befintliga anläggningar.

5. I den senare resolutionen anmodade rådet kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att främja ökat samförstånd och en mer omfattande harmonisering av nationella principer och rutiner för säkerhetsrapportering.

6. Det är önskvärt att på olika sätt sammanföra de erfarenheter som gjorts när det gäller åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser. Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att samarbeta med behöriga internationella organisationer och med avseende på tredje land vinnlägga sig om att vidta åtgärder som är likvärdiga med dem som nämns i detta direktiv.

7. Förenta nationernas ekonomiska kommissions för Europa konvention om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor innehåller bestämmelser om åtgärder för förebyggande av, beredskap för och reaktioner på industriolyckor som kan få gränsöverskridande konsekvenser men även för internationellt samarbete inom detta område.

8. Direktiv 82/501/EEG utgjorde en första etapp i harmoniseringsprocessen och det är lämpligt att direktivet ändras och kompletteras så att höga skyddsnivåer kan säkerställas konsekvent och effektivt i hela gemenskapen. Harmoniseringen är för närvarande begränsad till åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett mer effektivt system för att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att begränsa följderna av dem.

9. Allvarliga olyckshändelser kan få gränsöverskridande följder. Kostnaden för miljön och den ekonomiska kostnaden för en olyckshändelse belastar inte enbart den verksamhet som berörs utan också de berörda medlemsstaterna. Det är följaktligen lämpligt att vidta åtgärder som kan säkerställa en hög skyddsnivå för hela gemenskapen.

10. Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas utan att detta hindrar tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om hälsa och säkerhet i arbetet.

11. Att använda en förteckning som i detalj beskriver vissa verksamheter och utelämnar andra, där faran är densamma, är olämpligt och kan leda till att möjliga orsaker till allvarliga olyckshändelser undgår reglering. Tillämpningsområdet för direktiv 82/501/EEG bör ändras så att bestämmelserna kan tillämpas på alla verksamheter där farliga ämnen förekommer i tillräckligt stora kvantiteter för att risk för en allvarlig olyckshändelse skall föreligga.

12. Medlemsstaterna får, i överensstämmelse med fördraget och relevant gemenskapslagstiftning, bibehålla eller besluta om lämpliga åtgärder när det gäller verksamhet som har samband med transport till lastkajer, kajer och rangerbangårdar, som inte omfattas av detta direktiv, för att säkerställa en säkerhetsnivå som motsvarar den som upprättas genom detta direktiv.

▼B

13. Transport av farliga ämnen genom rörledningar och lagring av sådana ämnen kan också orsaka allvarliga olyckshändelser. Kommissionen bör samla in och utvärdera information om befintliga mekanismer inom gemenskapen som reglerar sådan verksamhet och om förekomsten av sådana olyckor och därefter utarbeta ett meddelande i vilken den redogör för de argument som talar för antagande av åtgärder på det här området, i förekommande fall, och för det lämpligaste sättet för att göra detta.

14. Medlemsstaterna får, i överensstämmelse med fördraget och relevant gemenskapslagstiftning, bibehålla eller besluta om åtgärder för avfallshantering, vilka inte ingår i detta direktivs tillämpningsområde.

15. Analysen av de allvarliga olyckshändelser som anmälts inom gemenskapen visar att de flesta beror på brister i hanteringen eller i organisationen. Det är därför lämpligt att på gemenskapsnivå fastställa grundprinciper för kontrollsystem som skall vara ändamålsenliga för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser samt begränsa följderna av dem.

16. Skillnader mellan de behöriga myndigheternas inspektionsrutiner för verksamheter kan ge upphov till olika skyddsnivåer. Det är nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa de grundläggande krav som medlemsstaternas kontrollsystem måste uppfylla.

17. För att kunna visa att nödvändiga förebyggande åtgärder har vidtagits, att berörda personer har informerats om vilka åtgärder som skall vidtas om en allvarlig olyckshändelse inträffar, skall verksamhetsutövaren vid verskamheter där det finns betydande kvantiteter av farliga ämnen lämna uppgifter till den behöriga myndigheten i form av en säkerhetsrapport med noggranna uppgifter om verksamheten, om de farliga ämnen som finns där, om anläggningen och lager, om vilka allvarliga olyckshändelser som kan inträffa och om tillsynssystemen, för att förebygga och minska risken för allvarliga olyckshändelser och för att kunna vidta de åtgärder som behövs för att begränsa följderna av dem.

18. För att minska risken för dominoeffekter är det viktigt att om en verksamhets lokalisering och grannskap är av den arten att sannolikheten och möjligheten för allvarliga olyckshändelser ökar, eller om följderna kan försvåras på grund av detta, bör ett lämpligt informationsutbyte genomföras och samarbete om information till allmänheten föreskrivas.

19. Information om miljöfrågor bör göras tillgänglig för allmänheten genom de säkerhetsrapporter som verksamhetsutövarna utarbetar, och de personer som kan påverkas av en allvarlig olyckshändelse bör få tillräcklig information för att kunna handla på rätt sätt om en sådan inträffar.

20. Som förberedelse för en nödsituation är det viktigt för de anläggningar där det finns betydande kvantiteter farliga ämnen att externa och interna planer för räddningsinsatser utarbetas och att system införs som kan säkerställa att planerna testas, vid behov revideras och sätts i verket om en allvarlig olyckshändelse inträffar eller skulle kunna inträffa.

▼B

21. Personalen vid verksamheten bör rådfrågas om den interna planen för räddningsinsatser och allmänheten om den externa planen för räddningsinsatser.

22. För att bättre kunna skydda bostadsområden, områden som besöks av allmänheten och naturområden som är av särskilt intresse eller är särskilt ömtåliga, är det nödvändigt att medlemsstaternas politik för markanvändning eller annan relevant politik tar hänsyn till nödvändigheten av att, på lång sikt, bibehålla lämpliga avstånd mellan dessa områden och verksamheter som medför sådana risker och, när det gäller befintliga verksamheter, uppmärksamma kompletterande tekniska åtgärder för att inte öka riskerna för människor.

23. För att adekvata åtgärder skall kunna vidtas om en allvarlig olyckshändelse inträffar bör verksamhetsutövaren omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna och vidarebefordra de uppgifter dessa behöver för att kunna bedöma konsekvenserna av olyckan.

24. För att kunna säkerställa ett informationsutbyte och förebygga liknande olyckor i framtiden skall medlemsstaterna översända information till kommissionen om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras territorium, så att kommissionen kan analysera riskerna i samband med dessa och införa ett system för spridning av information, särskilt om allvarliga olyckshändelser och de lärdomar som har dragits av dem. Detta informationsutbyte bör även inbegripa ”nästan inträffade olyckshändelser” som medlemsstaterna anser vara av särskilt tekniskt intresse för arbetet med att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsa följderna av dessa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv har till syfte att förebygga allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och att begränsa följderna av dem för människor och miljö, så att höga skyddsnivåer kan säkerställas konsekvent och effektivt i hela gemenskapen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på verksamheter där farliga ämnen förekommer i kvantiteter som motsvarar eller överstiger de mängder som anges i bilaga I, delarna 1 och 2, kolumn 2, med undantag för artiklarna 9, 11 och 13, vilka skall tillämpas på varje verksamhet där farliga ämnen förekommer i kvantiteter som är lika med eller överstiger de kvantiteter som anges i bilaga I, delarna 1 och 2, kolumn 3.

I detta direktiv avses med ”förekomst av farliga ämnen” den faktiska eller möjliga förekomsten av sådana ämnen i verksamheten eller den förekomst av sådana ämnen som skulle kunna uppstå vid en okontrollerad industriell kemisk process i mängder som är lika med eller överstiger de tröskelnivåer som anges i delarna 1 och 2 i bilaga I.

▼B

2. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas utan att gemenskapens bestämmelser om arbetsmiljö, i synnerhet rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ([1]), påverkas.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *verksamhet*: hela det område som sorterar under en verksamhetsutövares ledning, där farliga ämnen finns vid en eller flera anläggningar, inklusive gemensamma eller därtill hörande infrastrukturer eller aktiviteter,

2. *anläggning*: en teknisk enhet inom en verksamhet där farliga ämnen tillverkas, används, hanteras eller förvaras. Detta inbegriper all utrustning, alla konstruktioner, ledningar, maskiner, verktyg, särskilda industrijärnvägsspår, lastkajer, bryggor, pirar, magasin eller liknande anordningar, flytande eller fasta, som är nödvändiga för anläggningens drift,

3. *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller innehar verksamheten eller anläggningen, eller, om det finns bestämmelser om detta i nationell lagstiftning, har givits rätten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på dennas tekniska drift,

4. *farliga ämnen*: de ämnen, blandningar och beredningar som räknas upp i bilaga I, del 1, eller som uppfyller de kriterier som fastställs i bilaga I, del 2, och som förekommer som råvara, som produkter, biprodukter, restprodukter och mellanprodukter, inbegripet ämnen beträffande vilka det är rimligt att anta att de bildas vid en olyckshändelse,

5. *allvarlig olyckshändelse*: en händelse, t.ex. ett utsläpp, en brand eller en explosion av stor betydelse, som orsakas av okontrollerade händelseförlopp i samband med driften vid en av detta direktiv omfattad verksamhet, och som medför allvarlig, omedelbar eller fördröjd fara för människors hälsa, inom eller utanför verksamheten och/eller för miljön, och där ett eller flera farliga ämnen ingår,

6. *fara*: den inneboende egenskapen hos ett farligt ämne eller en fysisk situation att kunna framkalla skador på människors hälsa och/eller på miljön,

7. *risk*: sannolikheten för att en viss effekt skall uppträda under en viss period eller under vissa förhållanden,

8. *lager*: förekomst av en viss kvantitet farliga ämnen för lagring, säker förvaring eller magasinering.

Artikel 4

Undantag

Följande omfattas inte av detta direktiv:

a) Militära verksamheter, anläggningar eller lager.

b) Faror som har samband med joniserande strålning.

([1]) EGT nr L 183, 29.6.1989, s. 1.

▼B

c) Transporter av farliga ämnen och tillfällig mellanlagring vid transport på väg, järnväg, inre vattenvägar, till sjöss eller med flyg, inbegripet lastning, lossning och omlastning till eller från ett annat transportsätt vid lastkajer, kajer eller rangerbangårdar, utanför de verksamheter som avses i detta direktiv.

d) Transport av farliga ämnen i rörledningar inbegripet pumpstationer, utanför sådana verksamheter som avses i detta direktiv.

▼M2

e) Utvinning (provbrytning, brytning och bearbetning) av mineral i gruvor, dagbrott eller med hjälp av borrhål, med undantag för kemisk och termisk bearbetning och lagring i anknytning till detta när det förekommer farliga ämnen i enlighet med definitionen i bilaga I.

f) Provborrning och utvinning av mineraler, inbegripet kolväten, till havs.

g) Avfallsdeponier utom sandmagasin i drift, inklusive avfallsdammar, där det förekommer farliga ämnen i enlighet med definitionen i bilaga I och särskilt de som används i samband med kemisk och termisk bearbetning av mineraler.

▼B

Artikel 5

Verksamhetsutövarens allmänna skyldigheter

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att begränsa följderna av dessa för människor och miljö.

2. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren när som helst kan styrka för den behöriga myndighet som avses i artikel 16, nedan kallad ”den behöriga myndigheten”, särskilt med avseende på den tillsyn och de kontroller som avses i artikel 18, att han vidtagit alla de nödvändiga åtgärder som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 6

Anmälan

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att inom följande tidsfrister lämna en anmälan till den behöriga myndighet som avses i artikel 16:

— För nya verksamheter inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena påbörjas eller verksamheten tas i drift.

— För befintliga verksamheter, inom ett år efter det datum som anges i artikel 24.1.

▼M2

— För verksamheter som hädanefter kommer att omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, inom tre månader efter det datum då detta direktiv blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första stycket.

▼B

2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall innehålla följande upplysningar:

a) Verksamhetsutövarens namn eller firma samt fullständig adress till den aktuella verskamheten.

b) Företagets säte och fullständiga adress.

c) Namn eller befattning på den som ansvarar för verksamheten om det rör sig om en annan person än den som avses under a).

d) Tillräckliga uppgifter för att klargöra vilka farliga ämnen eller vilken grupp av ämnen det är fråga om.

e) Mängd och fysisk form för det eller de farliga ämne(n) som avses.

f) Den aktivitet som bedrivs eller skall bedrivas vid anläggningen eller på lagret.

g) Verksamhetens omedelbara omgivning (faktorer som kan ge upphov till en allvarlig olyckshändelse eller förvärra följderna av den).

3. Den anmälan som föreskrivs i punkt 1 behöver inte lämnas när det rör sig som befintliga verksamheter för vilka verksamhetsutövaren redan har lämnat alla upplysningar som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i enlighet med de bestämmelser i den nationella lagstiftningen som är tillämpliga vid den tidpunkt då detta direktiv träder i kraft.

4. Verksamhetsutövaren skall omedelbart informera den berörda myndigheten om varje förändring som gäller

— väsentlig ökning av mängden, betydande ändring av arten eller den fysiska formen av det aktuella farliga ämnet eller förändringar av de processer ämnet används i som anges i den anmälan som verksamhetsutövaren lämnat enligt punkt 2,

▼M2

— förändring av en verksamhet eller en anläggning som skulle kunna få betydande återverkningar i fråga om följderna av allvarliga olyckshändelser, eller

▼B

— en definitiv nedläggning av anläggningen.

Artikel 7

Säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att utarbeta ett dokument innehållande företagets säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser och se till att denna tillämpas. Målet skall vara att säkerställa en hög skyddsnivå för människor och miljö genom lämpliga åtgärder, rutiner och driftsystem.

▼M2

1a För verksamheter som hädanefter kommer att omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv skall det dokument som avses i punkt 1 utarbetas utan dröjsmål, dock allra senast inom tre månader efter det datum då detta direktiv blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första stycket.

▼B

2. Dokumentet bör följa de principer som återfinns i bilaga III, och skall stå till de behöriga myndigheternas förfogande särskilt vad gäller tillämpningen av artiklarna 5.2 och 18.

3. Denna artikel skall inte tillämpas på de verksamheter som avses i artikel 9.

Artikel 8

Dominoeffekt

1. Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten, med stöd av den information den fått från verksamhetsutövaren i enlighet med artiklarna 6 och 9, fastställer de verksamheter eller grupper av verksamheter vid vilka sannolikheten och möjligheten för eller konsekvenserna av en allvarlig olyckshändelse är högre på grund av verksamheternas lokalisering och närhet till varandra samt deras förråd av farliga ämnen.

2. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att de verksamheter som identifierats på detta sätt

a) på lämpligt sätt genomför relevanta informationsutbyten så att man i dessa verksamheters säkerhetspolicy, drift- och säkerhetssystem, säkerhetsrapporter och interna planer för räddningsinsatser kan beakta arten och vidden av den totala risken för allvarliga olyckshändelser,

▼M2

b) samarbetar om att informera allmänheten och att förse den ansvariga myndigheten med information så att externa planer för räddningsinsatser kan upprättas.

▼B

Artikel 9

Säkerhetsrapport

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren är skyldig att lägga fram en säkerhetsrapport som

a) visar att en säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser och ett säkerhetssystem för att se till att dessa genomförs har införts i enlighet med bilaga III,

b) visar att faran för allvarliga olyckshändelser har identifierats och att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att förebygga dem och begränsa följderna för människor och miljö,

c) visar att utformning, konstruktion, drift och underhåll av alla anläggningar, lagerplatser, utrustningar och infrastrukturer som har samband med driften och som har ett samband med olika slag av fara för allvarliga olyckshändelser inom verksamheten, uppvisar tillräcklig säkerhet och tillförlitlighet,

d) visar att interna planer för räddningsinsatser har upprättats och tillhandahåller underlag som gör det möjligt att utarbeta en extern plan för räddningsinsatser om en allvarlig olyckshändelse skulle inträffa,

e) säkerställer att de behöriga myndigheterna får tillräcklig information för att kunan besluta om lokalisering av nya aktiviteter och markanvändning omkring befintliga verksamheter.

▼M2

2. Säkerhetsrapporten skall innehålla åtminstone de uppgifter och den information som anges i bilaga II. Den skall namnge de relevanta organisationer som utarbetat rapporten. Den skall i övrigt innehålla en uppdaterad förteckning över de farliga ämnen som finns i verksamheten.

▼B

Säkerhetsrapporter, delar av rapporter, eller andra likvärdiga rapporter som upprättats enligt någon annan lagstiftning kan ställas samman till en enda säkerhetsrapport för att uppfylla målen i denna artikel, när en sådan lösning gör det möjligt att undvika onödiga upprepningar och dubbelarbete för verksamhetsutövaren eller för den behöriga myndigheten, under förutsättning att alla krav i denna artikel har uppfyllts.

3. Den säkerhetsrapport som avses i punkt 1 skall sändas till den behöriga myndigheten inom följande tidsfrister:

— För nya verksamheter inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena eller driften påbörjas.

— För befintliga verksamheter som ännu inte lyder under bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG, inom en tid av tre år räknat från det datum som avses i artikel 24.1.

— För övriga verksamheter inom en tid av två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1.

▼M2

— För verksamheter som hädanefter kommer att omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, utan dröjsmål, dock allra senast inom ett år efter det datum då detta direktiv blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första stycket.

▼B

— Utan dröjsmål vid sådan regelbunden översyn som föreskrivs i punkt 5.

4. Innan verksamhetsutövaren påbörjar byggnadsarbetena eller driften, eller i de fall som avses i punkt 3, ►M2 andra, tredje, fjärde och femte strecksatserna ◄, skall den behöriga myndigheten inom en rimlig tid efter det att den fått rapporten

— meddela verksamhetsutövaren om resultatet av granskningen av säkerhetsrapporten, i förekommande fall efter att ha begärt in kompletterande uppgifter, eller

— förbjuda att verksamheten i fråga tas i drift eller att driften fortsätter i enlighet med de befogenheter och förfaranden som avses i artikel 17.

5. Säkerhetsrapporten skall regelbundet ses över och, vid behov, uppdateras

— minst vart femte år,

— vid vilken annan tidpunkt som helst på verksamhetsutövarens initiativ eller på begäran av den behöriga myndigheten, när nya fakta gör detta berättigat eller för att kunna beakta den tekniska utveckling som har samband med säkerheten och som till exempel härrör från analys av olyckshändelser eller ”nästan inträffade olyckshändelser” samt kunskapsutvecklingen på riskbedömningens område.

▼B

6. a) När den behöriga myndigheten är övertygad om att varken vissa särskilda ämnen inom anläggningen eller någon del av själva anläggningen skulle kunna åstadkomma fara för allvarliga olyckshändelser, får medlemsstaten i enlighet med de kriterier som avses i punkt b, begränsa kraven på upplysningar i säkerhetsrapporterna till sådana som har samband med förebyggande av kvarstående fara för allvarliga olyckshändelser och begränsning av dessas följder för människor och miljö.

▼M3

b) Kommissionen ska fastställa harmoniserade kriterier för den behöriga myndighetens beslut att en verksamhet inte kan åstadkomma fara för en allvarlig olyckshändelse i den mening som avses i a. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.

▼B

c) Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten till kommissionen överlämnar en motiverad förteckning över de berörda verksamheterna. Kommissionen skall varje år sända dessa förteckningar till den kommitté som avses i artikel 22.

▼M2

d) Kommissionen uppmanas att senast den 31 december 2006 i nära samarbete med medlemsstaterna se över de nuvarande riktlinjerna för upprättande av en säkerhetsrapport.

▼B

Artikel 10

Ändring av en anläggning, verksamhet eller lager

Vid ändringar av en anläggning, verksamhet, lager eller process, eller om arten och mängderna av de farliga ämnen som skulle kunna få betydande återverkningar såvitt avser faran för allvarliga olyckshändelser ändras, skall medlemsstaterna se till att verksamhetsutövaren

— ser över och, om det är nödvändigt, reviderar säkerhetspolicyn för att förebygga allvarliga olyckshändelser, liksom driftsystemen och de förfaranden som avses i artiklarna 7 och 9,

— ser över och, vid behov, reviderar säkerhetsrapporten och informerar den behöriga myndighet som avses i artikel 16 om alla detaljer i denna revision innan ändringen görs.

Artikel 11

Planer för räddningsinsatser

1. Medlemsstaterna skall, för alla anläggningar som lyder under föreskrifterna i artikel 9, se till att

a) verksamhetsutövaren utarbetar en intern plan för räddningsinsatser som skall vidtas inom verksamheten

— för nya verksamheter innan de tas i drift,

▼B

— för befintliga verksamheter som ännu inte är underkastade bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG inom tre år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,

— för övriga verksamheter inom två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,

▼M2

— för verksamheter som hädanefter kommer att omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, utan dröjsmål, dock allra senast inom ett år efter det datum då detta direktiv blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första stycket,

▼B

b) verksamhetsutövaren, för att de behöriga myndigheterna skall kunna upprätta den externa planen för räddningsinsater, förser dessa med nödvändiga upplysningar inom följande tidsfrister,

— för nya verksamheter innan de tas i drift,

— för befintliga verksamheter som ännu inte lyder under bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG inom en period av tre år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,

— för övriga verksamheter inom två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,

▼M2

— för verksamheter som hädanefter kommer att omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, utan dröjsmål, dock allra senast inom ett år efter det datum då detta direktiv blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första stycket,

▼B

c) de myndigheter som medlemsstaten utsett för detta ändamål utarbetar en extern plan för de räddningsinsatser som skall vidtas utanför verksamheten.

2. Planerna för räddningsinsatser skall upprättas med följande mål:

— Avgränsa och ingripa mot olyckor så att följderna minimeras och de skador som orsakas på människor, miljö och egendom begränsas.

— Vidta nödvändiga åtgärder för att skydda människor och miljö från följderna av allvarliga olyckshändelser.

— Lämna nödvändig information till allmänheten och till berörda organ och myndigheter i området.

— Vidta åtgärder för att återställa och sanera miljön efter en allvarlig olyckshändelse.

Planerna för räddningsinsatser skall innehålla den information som avses i bilaga IV.

▼M2

3. Utan att de behöriga myndigheternas skyldigheter påverkas, skall medlemsstaterna se till att de interna planer för räddningsinsatser som föreskrivs i detta direktiv utarbetas i samråd med de anställda vid verksamheten, inklusive relevant personal med långtidskontrakt som underleverantörer, samt att allmänheten får lämna synpunkter på de externa planerna för räddningsinsatser när planerna fastställts eller uppdaterats.

▼B

4. Medlemsstaterna skall införa ett system som säkerställer att interna och externa planer för räddningsinsatser granskas på nytt, prövas och, om det är nödvändigt, revideras och uppdateras av verksamhetsutövaren och utsedda myndigheter, med lämpliga tidsintervall som inte bör överstiga tre år. Vid den förnyade granskningen skall hänsyn tas till de förändringar som genomförts vid de berörda verksamheterna, inom berörd räddningstjänst, till den tekniska utvecklingen och till kunskaperna om vilka insatser som bör göras när allvarliga olyckshändelser inträffar.

▼M2

4a Vad avser de externa planerna för räddningsinsatser bör medlemsstaterna beakta behovet av att underlätta ett förstärkt samarbete när det gäller operativa räddningsinsatser.

▼B

5. Medlemsstaterna skall införa ett system som säkerställer att planerna för räddningsinsatser omedelbart verkställs av verksamhetsutövaren och, i förekommande fall, av den behöriga myndighet som har utsetts att ansvara för detta

— när en allvarlig olyckshändelse inträffat, och

— när en okontrollerad händelse inträffar, och det är rimligt att förvänta sig att denna, på grund av sin art, kommer att leda till en allvarlig olyckshändelse.

6. Den behöriga myndigheten kan om skälen till beslutet anges och på grundval av den information som ges i säkerhetsrapporten, besluta att bestämmelserna i punkt 1 om skyldigheten att upprätta en extern plan för räddningsinsatser inte skall tillämpas.

Artikel 12

Kontroll över den fysiska planeringen

1. Medlemsstaterna skall se till att målen när det gäller att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsningen av följderna av sådana olyckor beaktas vid regleringen av markanvändningen och annan relevant reglering. Dessa mål skall uppnås genom kontroll av följande:

a) Lokaliseringen av nya verksamheter.

b) Sådana förändringar av befintliga verksamheter som avses i artikel 10.

c) Nya anordningar kring befintliga verksamheter som t.ex. transportleder, platser som besöks av allmänheten och bostadsområden, när denna lokalisering eller dessa anordningar kan befaras öka risken för allvarliga olyckshändelser eller förvärra följderna av dem.

▼M2

Medlemsstaterna skall se till att vid reglering av markanvändningen och vid annan relevant reglering, liksom i förfarandena för genomförandet av en sådan reglering, beakta nödvändigheten av att på lång sikt upprätthålla lämpliga avstånd mellan å ena sidan de verksamheter som avses i detta direktiv och å andra sidan bostadsområden, byggnader och platser som besöks av allmänheten, större transportvägar så långt det är möjligt, rekreationsområden samt områden med särskilt intressant eller känslig natur, och, för befintliga verksamheter, nödvändigheten av kompletterande tekniska åtgärder i enlighet med artikel 5 så att inte riskerna för människor ökar.

▼M2

1a Kommissionen uppmanas att senast den 31 december 2006 i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta riktlinjer för en teknisk databas, inklusive riskinformation och riskscenarier, som skall användas för att bedöma huruvida de verksamheter som omfattas av detta direktiv är förenliga med sådana områden som anges i punkt 1. Definitionen av denna databas skall så långt möjligt beakta de behöriga myndigheternas bedömningar, uppgifter från verksamhetsutövarna och all övrig relevant information, t.ex. socioekonomiska fördelar av utvecklingen och de mildrande effekterna av planer för räddningsinsatser.

▼B

2. Medlemsstaterna skall se till att alla behöriga myndigheter och alla planeringsorgan som har befogenhet att fatta beslut på detta område upprättar lämpliga samrådsförfaranden, för att underlätta genomförandet av den reglering om vilken beslut har fattats enligt punkt 1. Förfarandena skall utformas så att teknisk vägledning om de risker som är förbundna med verksamheten, antingen på grundval av en bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet eller enligt allmänna principer, finns tillgänglig när beslutet fattas.

Artikel 13

Information om säkerhetsåtgärder

▼M2

1. Medlemsstaterna skall se till att information om vilka säkerhetsåtgärder som skall vidtas och hur man skall förfara vid en olyckshändelse regelbundet lämnas utan att mottagaren begär det på lämpligaste sätt till alla personer och alla verksamheter som nyttjas av allmänheten (t.ex. skolor och sjukhus) och som löper risk att påverkas av en allvarlig olyckshändelse som inträffar i en sådan verksamhet som omfattas av artikel 9.

▼B

Denna information skall ses över vart tredje år, och, vid behov, förnyas och uppdateras, åtminstone om förändringar enligt artikel 10 genomförs. Allmänheten skall ständigt ha tillgång till denna information. Informationen till allmänheten skall förnyas minst vart femte år.

Informationen skall innehålla åtminstone de upplysningar som anges i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall lämna tillräcklig information till medlemsstater som löper risk att påverkas av gränsöverskridande återverkningar av en allvarlig olyckshändelse vid en sådan verksamhet som avses i artikel 9, så att den berörda medlemsstaten, i förekommande fall, kan tillämpa alla relevanta bestämmelser i artiklarna 11 och 12 och i den här artikeln.

3. Om den berörda medlemsstaten har beslutat att en verksamhet som är belägen nära en annan medlemsstats territorium inte skulle kunna orsaka fara för en allvarlig olyckshändelse utanför sitt område enligt artikel 11.6, och följaktligen inte kräver att någon extern plan för räddningsinsatser utarbetas i enlighet med artikel 11.1, skall den andra medlemsstaten informeras om detta.

▼B

4. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten får tillgång till säkerhetsrapporten. Verksamhetsutövaren kan begära att den behöriga myndigheten inte lämnar ut vissa delar av rapporten till allmänheten, av industriella, kommersiella eller personliga sekretesskäl eller med hänsyn till den allmänna säkerheten eller det nationella försvaret. I sådana fall skall verksamhetsutövaren med den behöriga myndighetens medgivande till myndigheten i fråga lämna in en modifierad rapport där vissa delar har uteslutits och ställa den rapporten till allmänhetens förfogande.

5. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten får möjlighet att yttra sig om

— planeringen av sådana nya verksamheter som åsyftas i artikel 9,

— förändringar av befintliga verksamheter enligt artikel 10 när de planerade ändringarna är underkastade de krav som ställs i detta direktiv på området för fysisk planering,

— anordningar kring befintliga verksamheter.

▼M2

6. När det gäller verksamheter som omfattas av bestämmelserna i artikel 9 skall medlemsstaterna se till att allmänheten får tillgång till den förteckning över farliga ämnen som föreskrivs i artikel 9.2, om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 4 i den här artikeln samt artikel 20.

▼B

Artikel 14

Upplysningar som skall lämnas av verksamhetsutövaren efter en allvarlig olyckshändelse

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att snarast möjligt efter en allvarlig olyckshändelse på lämpligt sätt

a) informera den behöriga myndigheten,

b) förse denna med följande information, så snart han känner till den:

— omständigheterna vid olyckan,

— vilka farliga ämnen som förekommer,

— de uppgifter som finns tillgängliga för att bedöma olyckans följder för människor och miljö, samt

— vilka räddningsinsatser som genomförts.

c) informera myndigheten om åtgärder som planeras för att

— mildra verkningarna av olyckan på medellång och lång sikt,

— undvika att olyckan upprepas,

d) uppdatera den information som lämnats om en grundligare undersökning avslöjar nya fakta som ändrar informationen eller de slutsatser som dragits.

2. Medlemsstaterna skall uppdra åt den behöriga myndigheten att

a) försäkra sig om att brådskande åtgärder och åtgärder på medellång och lång sikt som visar sig nödvändiga, vidtas,

▼B

b) genom inspektion, undersökning eller på annat lämpligt sätt samla in den information som behövs för att kunna göra en fullständig analys av den allvarliga olyckshändelsen, vad beträffar teknik, organisation och ledning,

c) genom lämpliga åtgärder se till att verksamhetsutövaren vidtar nödvändiga återställningsåtgärder,

d) och utfärda rekommendationer för förebyggande åtgärder i framtiden.

Artikel 15

Information som medlemsstaterna skall lämna till kommissionen

1. För att kunna förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser skall medlemsstaterna snarast möjligt informera kommissionen om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras områden och som uppfyller kriterierna i bilaga VI. De skall lämna kommissionen följande uppgifter:

a) Medlemsstaten, samt namn på och adress till den myndighet som är ansvarig för att sammanställa rapporten.

b) Datum, tidpunkt och plats för den allvarliga olyckshändelsen, fullständigt namn på verksamhetsutövaren och adress till den aktuella verksamheten.

c) En kort beskrivning av omständigheterna vid olyckan som innehåller uppgifter om vilka farliga ämnen det är fråga om och de omedelbara följderna för människor och miljö.

d) En kort beskrivning av de räddningsinsatser som har genomförts och de försiktighetsåtgärder som omedelbart måste vidtas för att undvika att olyckan upprepas.

▼M3

2. Så snart som informationen enligt artikel 14 har sammanställts, ska medlemsstaterna informera kommissionen om resultatet av sin analys och om de rekommendationer som gjorts på ett formulär som utarbetats och uppdaterats i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 22.2.

Medlemsstaterna får dröja med att lämna denna information endast i avvaktan på att ett rättegångsförfarande slutförs, om informationen skulle kunna påverka rättegången.

▼B

3. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen namnet på och adressen till alla de organ som kan ha information om allvarliga olyckshändelser och som skulle kunna fungera som rådgivare åt behöriga myndigheter i andra medlemsstater som har till uppgift att ingripa vid en sådan olycka.

Artikel 16

Behörig myndighet

Medlemsstaterna skall inrätta eller utse den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som skall ha till uppdrag att genomföra de uppgifter som anges i detta direktiv, utan att detta påverkar verksamhetsutövarens skyldigheter, liksom i förekommande fall de organ som skall biträda de behöriga myndigheterna i tekniskt hänseende.

▼B

Artikel 17

Driftförbud

1. Medlemsstaterna skall förbjuda drift eller idrifttagande av en verksamhet, en anläggning eller ett lager, eller av någon del av dessa, om de åtgärder som vidtas av verksamhetsutövaren för att förebygga eller begränsa allvarliga olyckshändelser är uppenbart otillräckliga.

Medlemsstaterna kan förbjuda drift eller idrifttagande av en verksamhet, en anläggning eller ett lager, eller av någon del av dessa, om verksamhetsutövaren inte har lämnat in anmälan, rapporter eller annan information som föreskrivs i detta direktiv inom den bestämda tidsfristen.

2. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövarna har möjlighet att överklaga ett beslut om förbud som fattats av en behörig myndighet i enlighet med punkt 1, till en lämplig instans fastställd genom nationell lagstiftning och nationella förfaranden.

Artikel 18

Tillsyn

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna upprättar ett system för tillsyn eller andra kontrollåtgärder som lämpar sig för den aktuella typen av verksamhet. Denna tillsyn eller kontroll skall utföras oberoende av om säkerhetsrapporten eller de andra rapporterna har lämnats in. De skall vara så utformade att de medger en planerad och systematisk granskning av de tekniska system samt organisations- och driftsystem som tillämpas vid verksamheten så att, i synnerhet,

— verksamhetsutövaren kan visa att han har vidtagit lämpliga åtgärder för de aktiviteter som bedrivs vid verksamheten för att förebygga allvarliga olyckshändelser,

— verksamhetsutövaren kan visa att han har vidtagit lämpliga åtgärder för att begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser på verksamhetens område eller utanför detta,

— uppgifterna och informationen i säkerhetsrapporten, eller i någon annan rapport som lämnats in, ger en riktig bild av situationen vid verksamheten,

— allmänheten får tillgång till den information som föreskrivs i artikel 13.1.

2. Det system för tillsyn varom stadgas i punkt 1 skall överensstämma med följande villkor:

a) Det skall finnas ett tillsynsprogram för alla verksamheter. Om inte den behöriga myndigheten har fastställt ett tillsynsprogram på grundval av en systematisk bedömning av riskerna för allvarliga olyckshändelser i samband med den aktuella verksamheten, skall programmet inbegripa åtminstone en en gång om året av den behöriga myndigheten genomförd inspektion på platsen vid varje sådan verksamhet som avses i artikel 9.

b) Efter varje inspektion skall en rapport utarbetas av den behöriga myndigheten.

c) I förekommande fall skall varje inspektion som utförs av den behöriga myndigheten följas upp i samarbete med verksamhetens ledning inom en rimlig tidsrymd efter inspektionen.

▼B

3. Den behöriga myndigheten kan uppmana verksamhetsutövaren att lämna in all den kompletterande information som myndigheten behöver för att på lämpligt sätt kunna bedöma risken för en allvarlig olyckshändelse, fastställa om sannolikheten ökat och/eller om de tänkbara följderna av allvarliga olyckshändelser förvärrats, och för att möjliggöra att en extern plan för räddningsinsatser utarbetas och att hänsyn tas till sådana ämnen som på grund av sin fysiska form, särskilda omständigheter eller sin placering, kan komma att kräva särskild uppmärksamhet.

Artikel 19

Informationsutbyte och informationssystem

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta information om de erfarenheter som har gjorts i frågor som gäller förebyggande av allvarliga olyckshändelser och begränsning av deras följder. Denna information skall särskilt avse effekten av bestämmelserna i detta direktiv.

▼M2

1a För verksamheter som omfattas av detta direktiv skall medlemsstaterna lämna åtminstone följande uppgifter till kommissionen:

a) Verksamhetsutövarens namn eller firma samt fullständig adress till den aktuella verksamheten.

b) Den aktivitet eller de aktiviteter som bedrivs vid verksamheten.

Kommissionen skall upprätta och uppdatera en databas med den information som lämnas av medlemsstaterna. Tillträde till databasen skall vara förbehållet personer som har fått tillstånd av kommissionen eller de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

▼B

2. Kommissionen skall upprätta och till medlemsstaternas förfogande ställa ett register och ett informationssystem med all information om allvarliga olyckshändelser som inträffat inom medlemsstaternas territorium för följande ändamål:

a) Säkerställa att den information som medlemsstaterna lämnar i enlighet med artikel 15.1 snabbt sprids till alla behöriga myndigheter.

b) Förse de behöriga myndigheterna med en analys av orsakerna till olyckshändelserna och med de lärdomar som har dragits av dem.

c) Informera de behöriga myndigheterna om vilka förebyggande åtgärder som vidtagits.

d) Lämna upplysningar om organisationer som kan ge råd eller information beträffande uppkomst samt förebyggande och begränsning av följderna av allvarliga olyckshändelser.

Registret och informationssystemet skall åtminstone innehålla följande:

a) Den information som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 15.1.

b) En analys av orsakerna till olyckshändelserna.

c) De lärdomar som har dragits av olyckshändelserna.

d) De förebyggande åtgärder som krävs för att hindra att en olyckshändelse upprepas.

▼B

3. Utan att tillämpningen av artikel 20 påverkas skall registret och informationssystemet kunna användas av medlemsstaternas statliga organ, industrins och handelns organisationer, fackliga organisationer, icke-statliga miljöskyddsorganisationer och andra internationella organisationer eller forskningsorgan som arbetar inom detta område.

4. Medlemsstaterna skall vart tredje år lämna en rapport till kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön [1] för de verksamheter som avses i artiklarna 6 och 9. Kommissionen skall vart tredje år offentliggöra en sammanställning av denna information.

Artikel 20

Sekretess

1. Medlemsstaterna skall ålägga de behöriga myndigheterna att i syfte att öka öppenheten vid tillämpningen av detta direktiv tillhandahålla de uppgifter som de har fått in till alla fysiska eller juridiska personer som begär det.

I fråga om de uppgifter som lämnats till behöriga myndigheter eller kommissionen får, i den mån nationella bestämmelser så föreskriver, sekretess föreskrivas, om de äventyrar

— sekretess vid överläggningar med de behöriga myndigheterna och kommissionen,

— sekretess i samband med internationella relationer och nationellt försvar,

— allmän säkerhet,

— förundersökningssekretess eller en pågående rättegång,

— affärs- och industrihemligheter inbegripet immaterialrätter,

— uppgifter eller register som berör enskildas privatliv,

— uppgifter som lämnats av tredje man om denne begär att de skall förbli förtroliga.

2. Detta direktiv skall inte hindra en medlemsstat från att ingå avtal med tredje land om utbyte av intern information.

▼M3

Artikel 21

Kommitténs mandat

1. Kommissionen ska anpassa de kriterier som avses i artikel 9.6 b och bilagorna II - VI till den tekniska utvecklingen.

Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.

2. Åtgärden för att upprätta det formulär som avses i artikel 15.2 ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 22.2.

[1] EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼M3

Artikel 22

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼B

Artikel 23

Upphävande av direktiv 82/501/EEG

1. Direktiv 82/501/EEG skall upphöra att gälla 24 månader efter det att det här direktivet träder i kraft.

2. Meddelanden, beredskapsplaner och information till allmänheten som lagts fram eller fastställts i enlighet med direktiv 82/501/EEG skall förbli i kraft till dess att de ersätts med motsvarande bestämmelser i det här direktivet.

Artikel 24

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 24 månader efter dess ikraftträdande. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

Förteckning över bilagor

Bilaga I	—	Tillämpning av direktivet
Bilaga II	—	Det minimum av uppgifter och information som skall beaktas i den säkerhetsrapport som avses i artikel 9
Bilaga III	—	De principer som anges i artikel 7 och information som anges i artikel 9 beträffande verksamhetens driftsystem och organisation för förebyggande av allvarliga olyckshändelser
Bilaga IV	—	Uppgifter och information som skall ingå i de planer för räddningsinsatser som avses i artikel 11
Bilaga V	—	Upplysningar som skall lämnas till allmänheten vid tillämpning av artikel 13.1
Bilaga VI	—	De kriterier för anmälan av en olycka till kommissionen som anges i artikel 15.1

▼B

BILAGA I

TILLÄMPNING AV DIREKTIVET

INLEDNING

1. Denna bilaga gäller förekomsten av farliga ämnen i verksamheter enligt artikel 3 i detta direktiv och fastställer tillämpningen av artiklarna i det.

2. Blandningar eller beredningar skall jämställas med rena ämnen i den mån som de överensstämmer med de gränsvärden för koncentration som med hänsyn till sina respektive egenskaper har fastställts i de direktiv i ämnet som anges i del 2 not 1 eller de senaste anpassningarna av dessa till den tekniska utvecklingen som anges i del 2 not 1 till denna bilaga, såvida inte en innehållsförteckning uttryckt i procenttal eller någon annan beskrivning särskilt lämnas.

3. De tröskelvärden som anges nedan gäller för varje verksamhet.

4. De kvantiteter som skall beaktas vid tillämpningen av artiklarna är de maximala kvantiteter som förekommer eller kan förekomma vid varje givet tillfälle. Farliga ämnen som förekommer i en verksamhet endast i kvantiteter som är lika med eller understiger 2 % av det angivna tröskelvärdet, skall inte tas med i beräkningen av den totala kvantitet som förekommer, om deras placering inom en verksamhet är sådan att de inte kan utlösa en allvarlig olyckshändelse någon annanstans inom verksamheten.

5. De föreskrifter som ges i del 2 not 4 och som reglerar summeringen av farliga ämnen eller kategorier av farliga ämnen skall tillämpas i förekommande fall.

▼M2

6. I detta direktiv avses med gas varje ämne som har ett absolut ångtryck på 101,3 kPa eller högre vid 20 °C.

7. I detta direktiv avses med vätska varje ämne som inte definieras som gas och som inte uppträder i fast form vid 20 °C och normaltryck, 101,3 kPa.

▼B

DEL 1

Ämnen som avses

När ett ämne eller en grupp ämnen som ingår i del 1 även kan hänföras till en kategori i del 2, skall de tröskelvärden (tröskelmängd eller gränsmängd) som skall beaktas vara de som anges i del 1.

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
Ammoniumnitrat (se not 1)	5 000	10 000
Ammoniumnitrat (se not 2)	1 250	5 000
Ammoniumnitrat (se not 3)	350	2 500
Ammoniumnitrat (se not 4)	10	50
Kaliumnitrat (se not 5)	5 000	10 000
Kaliumnitrat (se not 6)	1 250	5 000
Asenikpentoxid, arsenik(V)syra eller dess salter	1	2

▼B

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
Arseniktrioxid, arsenik(III)syra eller dess salter		0,1
Brom	20	100
Klor	10	25
Nickelföreningar i inhalerbar pulverform (nickelmonoxid, nickeldioxid, nickelsulfid, trinickeldisulfid dinickeltrioxid)		1
Etylenimin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehyd (≥ 90 %)	5	50
Väte	5	50
Väteklorid (kondenserad gas)	25	250
Alkylbly	5	50
Extremt brandfarliga kondenserade gaser (inkl. LPG) och naturgas	50	200
Acetylen	5	50
Etylenoxid	5	50
Propylenoxid	5	50
Metanol	500	5 000
Metylenbis (2-kloranilin) eller dess salter, i pulverform)		0,01
Metylisocyanat		0,15
Syre	200	2 000
Toluendiisocyanat	10	100
Karbonyldiklorid (fosgen)	0,3	0,75
Arseniktrihydrid (arsin)	0,2	1
Fosfortrihydrid (fosfin)	0,2	1
Svaveldiklorid	1	1
Svaveltrioxid	15	75
Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner (inkl. TCDD) beräknade som TCDD-ekvivalenter		0,001
Följande CANCEROGENA ÄMNEN vid koncentrationer som överstiger 5 viktprocent:		
4-aminobifenyl och/eller dess salter, bensotriklorid, benzidin och/eller dess salter, bis(klorometyl)eter, klorometylmetyleter, 1,2-dibrometan, dietylsulfat, dimetylsulfat, dimetylkarbamoylklorid, 1,2-dibrom-3-klorpropan, 1,2-dimetylhydrazin, dimetylnitrosamin, hexametylfosfortriamid, hydrazin, 2-naftylamin och/eller dess salter, 4-nitrodifenyl, och 1,3-propansulton	0,5	2

▼B

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
Petroleumprodukter:		
a) Bensin och nafta		
b) Fotogen (inklusive flygbränslen)		
c) Gasoljor (inklusive dieselbränslen, lätta eldningsoljor och blandkomponenter för gasoljor)		
►M4 d) Tung eldningsolja ◄	2 500	25 000

NOTER

▼M2

1. Ammoniumnitrat (5 000/10 000): gödselmedel med självunderhållande sönderfall

   Detta gäller för blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel (blandade/sammansatta gödselmedel som innehåller ammoniumnitrat tillsammans med fosfat och/eller pottaska) i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitrat är

   — mellan 15,75 ([1]) och 24,5 viktprocent ([2]), och vilka antingen innehåller sammanlagt högst 0,4 % brännbara/organiska material eller uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG (med senare ändringar och uppdateringar),

   — 15,75 % ([3]) viktprocent eller mindre utan begränsning för brännbart material,

   och vilka kan undergå självunderhållande sönderfall i enlighet med FN:s ”trough test” (se Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods: *Manual of Tests and Criteria*, del III, punkt 38.2).

2. Ammoniumnitrat (1 250/5 000) av gödselkvalitet

   Detta gäller för enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och blandade/-sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitrat

   — överstiger 24,5 viktprocent, med undantag av blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 %,

   — överstiger 15,75 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat och ammoniumsulfat,

   — överstiger 28 viktprocent ([4]) för blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 %,

   och som uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG.

([1]) 15,75 viktprocent kväve på grund av ammoniumnitratet motsvarar 45 % ammoniumnitrat.
([2]) 24,5 viktprocent kväve på grund av ammoniumnitratet motsvarar 70 % ammoniumnitrat.
([3]) 15,75 viktprocent kväve på grund av ammoniumnitratet motsvarar 45 % ammoniumnitrat.
([4]) 28 viktprocent kväve på grund av ammoniumnitratet motsvarar 80 % ammoniumnitrat.

▼M2

3. Ammoniumnitrat (350/2 500) av teknisk kvalitet

Detta gäller för

— ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitrat

— är mellan 24,5 och 28 viktprocent och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,4 %,

— överstiger 28 viktprocent och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,2 %,

— vattenlösningar med ammoniumnitrat i vilka ammoniumnitratkoncentrationen överstiger 80 viktprocent.

4. Ammoniumnitrat (10/50): ”off-specs”-material och gödselmedel som inte uppfyller kraven i detonationsprovet

Detta gäller för

— kasserat material från tillverkningsprocessen, ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat, enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel enligt noterna 2 och 3 som returneras eller har returnerats från slutanvändaren till en tillverkare, en anläggning för tillfällig lagring eller upparbetning för att omarbetas, återvinnas eller behandlas för säker användning eftersom de inte längre uppfyller kraven i noterna 2 och 3,

— gödselmedel enligt noterna 1 första strecksatsen och not 2 som inte uppfyller kraven i bilaga II i direktiv 89/876/EEG.

5. Kaliumnitrat (5 000/10 000): sammansatta gödselmedel på basis av kaliumnitrat, vilka består av kaliumnitrat i pelletform eller granulatform

6. Kaliumnitrat (1 250/5 000): sammansatta gödselmedel på basis av kaliumnitrat, vilka består av kaliumnitrat i kristallin form

▼B

►M2 7. ◄ Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner

Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner beräknas med hjälp av följande viktningsfaktorer:

International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD 1,2,3,6,7,8-HxCDD 1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF 1,2,3,7,8,9-HxCDF 1,2,3,6,7,8-HxCDF 2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001
(T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)			

▼B

DEL 2

Kategorier av ämnen och preparat som inte särskilt anges i del 1

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Kategorier av farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
1. MYCKET GIFTIGA	5	20
2. GIFTIGA	50	200
3. OXIDERANDE	50	200
4. EXPLOSIVA (se not 2) när ämnet, preparatet eller föremålet omfattas av ADR riskgrupp 1.4	50	200
5. EXPLOSIVA (se not 2) när ämnet, preparatet eller föremålet omfattas av någon av följande riskgrupper: ADR riskgrupperna 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6 eller riskfras R 2 eller R 3	10	50
6. BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3 a)	5 000	50 000
7 a. MYCKET BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3 b 1)	50	200
7 b. MYCKET BRANDFARLIGA VÄTSKOR (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3 b 2)	5 000	50 000
8. EXTREMT BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3 c)	10	50
9. MILJÖFARLIGA ÄMNEN riskfraser:		
i) R 50: ”mycket giftigt för vattenlevande organismer” (inklusive R50/53)	100	200
ii) R 51/53: ”Giftigt för vattenorganismer, kan ge långsiktiga skadeverkningar på vattenmiljön”.	200	500
10. ALL KLASSIFICERING som inte omfattas av det som angivits ovan, i kombination med följande riskfraser:		
i) R14 ”reagerar våldsamt vid kontakt med vatten” (inklusive R14/15)	100	500
ii) R29 ”avger giftiga gaser vid kontakt med vatten”	50	200

▼B

NOTER

▼M2

1. Ämnena och preparaten skall klassificeras i enlighet med följande direktiv och deras nuvarande anpassning till den tekniska utvecklingen:

   Rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ([1]).

   Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat ([2]).

   För ämnen och beredningar som inte klassificerats som farliga i enlighet med något av ovannämnda direktiv, exempelvis avfall, men som ändå förekommer eller skulle kunna förekomma vid en verksamhet och, under de förhållanden som råder vid verksamheten, innehar eller kan inneha motsvarande egenskaper vad gäller möjligheter att orsaka allvarliga olyckshändelser, skall de provisoriska klassificeringsförfarandena följas i enlighet med den artikel som reglerar den aktuella frågan i lämpligt direktiv.

   Om ämnen och beredningar uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar skall de lägsta tröskelvärdena tillämpas för det här direktivet. Vid tillämpningen av regeln i not 4 skall emellertid det valda tröskelvärdet alltid motsvara den aktuella klassificeringen.

   Enligt detta direktiv skall kommissionen upprätta en lista och hålla denna lista uppdaterad över ämnen som klassificerats inom någon av ovanstående kategorier genom gemensamt beslut i enlighet med direktiv 67/548/EEG.

2. Med explosiva ämnen avses

   — ett ämne eller en beredning som ger upphov till risk för explosion genom stötar, friktion, eld eller andra antändningskällor (riskfras R 2),

   — ett ämne eller en beredning som ger upphov till stora risker för explosion genom stötar, friktion, eld eller andra antändningskällor (riskfras R 3), eller

   — ett ämne, preparat eller föremål som omfattas av klass 1 i Europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR), som ingicks den 30 september 1957, med ändringar, överförd genom rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg ([3]), med ändringar.

   I denna definition ingår även pyrotekniska ämnen och satser som enligt detta direktiv är ämnen (eller blandningar av ämnen) avsedda att skapa en värme-, ljus-, ljud-, gas-, dim- eller rökeffekt eller en kombination av dessa genom självunderhållande exoterma kemiska reaktioner. Om ett ämne eller preparat klassificeras både genom ADR och riskfras R 2 eller R 3 skall ADR-klassificeringen ha företräde framför riskfrastilldelning.

   Ämnen och föremål ur klass 1 klassificeras under någon av riskgrupperna 1.1-1.6 enligt ADR:s klassificeringssystem. De berörda grupperna är

([1]) EGT L 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).
([2]) EGT L 200, 30.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 2001/60/EG (EGT L 226, 22.8.2001, s. 5).
([3]) EGT L 319, 12.12.1994, s. 7. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/28/EG (EUT L 90, 8.4.2003, s. 45).

▼M2

Riskgrupp 1.1: ”Ämnen och föremål med risk för massexplosion (en massexplosion är en explosion som påverkar så gott som hela lasten praktiskt taget samtidigt).”

Riskgrupp 1.2: ”Ämnen och föremål med risk för splitter, kaststycken, men utan förmåga till massexplosion.”

Riskgrupp 1.3: ”Ämnen och föremål med risk för brand, och antingen en mindre risk för en tryckvåg, eller för att splitter och kaststycken bildas eller bådadera, men utan risk för massexplosion,

a) vars förbränning ger upphov till avsevärd strålningsvärme, eller

b) vilka brinner efter varandra och ger upphov till mindre verkningar genom tryckvåg eller splitter, kaststycken eller bådadera uppstår.”

Riskgrupp 1.4: ”Ämnen och föremål vilka endast uppvisar obetydlig explosionsrisk i händelse av antändning eller initiering under transport. Verkningarna är i stort sett begränsade till kollit och det kan inte förväntas att splitter av betydelse uppstår. Brand utifrån får inte förorsaka praktiskt taget samtidig explosion av så gott som hela kollits innehåll.”

Riskgrupp 1.5: ”Mycket okänsliga ämnen med förmåga till massexplosion men med mycket liten sannolikhet för initiering eller för övergång från brand till detonation under normala transportförhållanden. Ett minimikrav är att de inte får explodera vid provning med yttre brand enligt testhandboken.”

Riskgrupp 1.6: ”Extremt okänsliga föremål utan risk för massexplosion. Föremålen innehåller endast extremt okänsliga detonerande ämnen och uppvisar en försumbar risk för oavsiktlig antändning eller utbredning. Faran är begränsad till explosion av enstaka föremål.”

I denna definition ingår också explosiva eller pyrotekniska ämnen eller beredningar som föremål innehåller. Ämnets eller beredningens kvantitet, i föremål som innehåller explosiva eller pyrotekniska ämnen eller beredningar, skall omfattas av detta direktiv om den är känd. Om kvantiteten inte är känd skall hela föremålet behandlas som explosivt i detta direktiv.

▼B

3. Med ”brandfarliga”, ”mycket brandfarliga” och ”extremt brandfarliga” ämnen (kategorierna 6, 7 och 8) avses

a) brandfarliga vätskor:

ämnen och beredningar vars flampunkt är lika med eller över 21 °C och under eller lika med 55 °C (riskangivelse R 10) och som underhåller förbränning,

b) mycket brandfarliga vätskor:

1) — ämnen och beredningar som kan upphettas och slutligen fatta eld vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur utan någon tillförsel av energi (riskangivelse R 17),

▼M2

— ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 55 °C och som förblir flytande under tryck, när speciella driftförhållanden som t.ex. högt tryck eller hög temperatur, kan medföra risk för allvarliga olyckshändelser,

▼B

2) ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 21 °C och som inte är synnerligen brandfarliga (riskangivelse R 11 andra strecksatsen).

▼B

c) synnerligen brandfarliga gaser och vätskor:

1) flytande ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 0 °C och vars kokpunkt (eller, för kokintervall, den initiala kokpunkten) vid normalt tryck ligger under eller är lika med 35 °C (riskangivelse R 12 första strecksatsen),

▼M2

2) gaser som är brandfarliga vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur och omgivningstryck (riskfras R 12 andra strecksatsen), i gasform eller överkritisk form, och

3) brandfarliga och mycket brandfarliga flytande ämnen och beredningar som hanteras vid en temperatur som ligger över deras kokpunkt.

4. Vid verksamheter där inget ämne och ingen beredning förekommer i en mängd som är lika med eller överskrider de relevanta tröskelvärdena skall följande regel tillämpas för att avgöra om verksamheten omfattas av de relevanta kraven i detta direktiv.

Detta direktiv skall tillämpas om summan av

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ är större än eller lika med 1,

där q_x = mängden farligt ämne x (eller ämnen av samma kategori) som omfattas av del 1 eller 2 i denna bilaga,

och Q_{Ux} = det relevanta tröskelvärdet för ämne eller kategori x från kolumn 3 i del 1 eller 2.

Detta direktiv skall tillämpas, med undantag av artiklarna 9, 11 och 13, om summan av

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ är större än eller lika med 1,

där q_x = mängden farligt ämne x (eller ämnen av samma kategori) som omfattas av del 1 eller 2 i denna bilaga,

och Q_{Lx} = det relevanta tröskelvärdet för ämne eller kategori x från kolumn 2 i del 1 eller 2.

Denna summeringsregel skall användas för att bedöma den totala risken med avseende på toxicitet, brandegenskaper och ekotoxicitet. Den måste därför användas tre gånger:

a) För summering av ämnen och beredningar som är förtecknade i del 1 och som är klassificerade som giftiga eller mycket giftiga, tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategorierna 1 eller 2.

b) För summering av ämnen och beredningar som är förtecknade i del 1 och som är klassificerade som oxiderande, explosiva, brandfarliga, mycket brandfarliga eller extremt brandfarliga, tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategorierna 3, 4, 5, 6, 7a, 7b eller 8.

c) För summering av ämnen och beredningar som anges i del 1 och som är klassificerade som miljöfarliga (R 50 (inklusive R 50/53) eller R 51/53), tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategorierna 9 i eller 9 ii.

De relevanta bestämmelserna i detta direktiv är tillämpliga om någon av summorna under punkt a, b eller c är större än eller lika med 1.

▼B

BILAGA II

DET MINIMUM AV UPPGIFTER OCH INFORMATION SOM SKALL BEAKTAS I DEN SÄKERHETSRAPPORT SOM FÖRESKRIVS I ARTIKEL 9

I. **Information om hur verksamhetens driftsystem och organisation har utformats för att förebygga allvarliga olyckshändelser**

Denna information skall omfatta de delar som anges i bilaga III.

II. **Beskrivning av verksamhetens omgivning**

A. Beskrivning av platsen och dess omgivning, inbegripet dess geografiska läge, meteorologiska, geologiska och hydrologiska uppgifter samt, i förekommande fall, dess historik.

B. Identifiering av anläggningar och annan aktivitet vid verksamheten som kan ge upphov till en allvarlig olyckshändelse.

C. Beskrivning av de områden som kan komma att beröras av en allvarlig olyckshändelse.

III. **Beskrivning av anläggningen**

A. Beskrivning av den huvudsakliga hanteringen och produktionen vid delar av verksamheten som har betydelse från säkerhetssynpunkt, riskkällor för allvarliga olyckshändelser och de omständigheter under vilka en sådan allvarlig olyckshändelse skulle kunna inträffa, åtföljd av en beskrivning av de förebyggande åtgärder som har vidtagits.

B. Beskrivning av processerna, särskilt förfaringssätten.

C. Beskrivning av farliga ämnen:

1) Förteckning över farliga ämnen som omfattar

— identifiering av farliga ämnen: kemisk beteckning, CAS-nummer, beteckning enligt IUPAC:s nomenklatur,

— maximal kvantitet av det ämne eller de ämnen som förekommer eller kan förekomma.

2) Fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper samt riskbedömning, såväl omedelbar som på sikt för människor och miljö.

3) Fysikaliskt eller kemiskt beteende under normala användningsförhållanden eller förhållanden vid vilka olyckor kan förutses.

IV. **Identifiering och analys av olycksrisker samt förebyggande åtgärder**

A. En detaljerad beskrivning av möjliga scenarier för allvarliga olyckshändelser och sannolikheten för sådana eller omständigheterna under vilka de skulle kunna inträffa, inbegripet en sammanställning av sådana händelser som skulle kunna bidra till uppkomsten av vart och ett av dessa scenarier, oavsett om orsakerna står att finna inom eller utom installationen.

▼M2

B. En bedömning av hur omfattande och svåra följderna av de identifierade allvarliga olyckshändelserna skulle kunna bli, inbegripet kartor, bilder eller, när så är tillämpligt, motsvarande beskrivningar som visar de områden som kan komma att påverkas av sådana olyckshändelser som inträffar i verksamheten med förbehåll för bestämmelserna i artikel 13.4 och artikel 20.

▼B

C. En beskrivning av tekniska parametrar och den säkerhetsutrustning som finns för anläggningens säkerhet.

▼B

V. **Skyddsåtgärder och åtgärder för att begränsa följderna av en olycka**

A. En beskrivning av den utrustning som finns inom verksamheten för att begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser.

B. Organisation för alarmering och räddningsinsatser.

C. En beskrivning av tillgängliga interna och externa resurser.

D. En sammanställning av de faktorer som beskrivs i punkterna A, B och C ovan, som är nödvändiga för att den interna plan för räddningsinsatser som avses i artikel 11 skall kunna upprättas.

▼B

BILAGA III

DE PRINCIPER SOM ANGES I ARTIKEL 7 OCH INFORMATION SOM ANGES I ARTIKEL 9 OM VERKSAMHETENS DRIFTSYSTEM OCH ORGANISATION FÖR FÖREBYGGANDE AV ALLVARLIGA OLYCKSHÄNDELSER

När de åtgärder för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och de system för ledning av verksamheten som verksamhetsutövaren har utarbetat genomförs, skall följande beaktas. De föreskrifter som anges i det i artikel 7 angivna dokumentet bör stå i proportion till de risker för allvarliga olyckshändelser som kan uppstå vid verksamheten.

a) En skriftlig säkerhetspolicy för förebyggande av allvarliga olyckshändelser bör upprättas och innefatta de mål och allmänna handlingsprinciper som verksamhetsutövaren har ställt upp för hantering av riskerna för allvarliga olyckshändelser.

b) Verksamhetens säkerhetsorganisation bör omfatta den del av det allmänna systemet för ledning av verksamheten, som består av organisationsplan, ansvarsfördelning, rutiner, tillvägagångssätt, metoder och resurser för att kunna fastställa och genomföra åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser.

c) Följande punkter skall behandlas inom ramen för säkerhetsorganisationen:

▼M2

i) Organisation och personal – roll- och ansvarsfördelning för de anställda som har uppgifter i samband med hanteringen av risker för allvarliga olyckshändelser, på alla nivåer i organisationen. Utbildningsbehoven för dessa anställda och utbildningens uppläggning. De anställdas deltagande och deltagande av personal med underleverantörskontrakt som arbetar inom verksamheten.

▼B

ii) Identifiering och bedömning av riskerna för allvarliga olyckshändelser — beslut om och införande av lämpliga metoder så att riskerna för allvarliga olyckshändelser vid normal eller onormal drift systematiskt kan identifieras samt bedömning av sannolikheten för och svårighetsgraden av sådana olyckshändelser.

iii) Styrning — beslut om och införandet av metoder för samt instruktioner om hur arbetet kan bedrivas under säkra förhållanden, inbegripet underhåll av verksamheten, processer och utrustning samt tillfälliga driftavbrott.

iv) Hantering av ändringar — beslut om och införande av metoder för planering av de ändringar som skall genomföras på befintliga installationer eller upplagsplatser eller för utformning av nya installationer, processer och upplagsplatser.

▼M2

v) Planering inför nödsituationer – beslut om och införande av metoder som syftar till att identifiera förutsägbara nödsituationer genom systematisk analys, till att utforma, pröva och revidera planerna för räddningsinsatser så att sådana nödsituationer skall kunna hanteras samt till att tillhandahålla särskild utbildning åt berörd personal. Denna utbildning skall ges till all personal som arbetar inom verksamheten, även till berörd personal med underleverantörskontrakt.

▼B

vi) Resultatuppföljning — beslut om och införande av metoder som gör det möjligt att hela tiden utvärdera efterlevnaden av de mål som verksamhetsutövaren ställt upp inom ramen för åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och av säkerhetssystemet samt införande av rutiner för undersökning och rättelse vid bristande efterlevnad. Dessa bör inbegripa rutiner för anmälan av allvarliga olyckshändelser eller olyckstillbud, särskilt då det brustit i skyddsåtgärderna, undersökning av olyckshändelser och olyckstillbud samt uppföljning med hjälp av tidigare erfarenheter.

▼B

vii) Kontroll och översyn — beslut om och införande av metoder för systematisk och regelbunden utvärdering av åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och av säkerhetssystemets effektivitet och lämplighet. En analys, dokumenterad av verksamhetens ledning, av resultatet av de fastställda åtgärderna, av säkerhetssystemet och dess uppdatering.

▼B

BILAGA IV

UPPGIFTER OCH INFORMATION SOM SKALL INGÅ I DE PLANER FÖR RÄDDNINGSINSATSER SOM AVSES I ARTIKEL 11

1. **Interna planer för räddningsinsatser**

   a) Namn eller befattning på de personer som har befogenhet att sätta igång räddningsinsatser samt på den person som ansvarar för omedelbara räddningsinsatser inom verksamhetens område och samordningen av dem.

   b) Namn eller befattning på den person som ansvarar för kontakten med de myndigheter som har ansvaret för den externa planen för räddningsinsatser.

   c) För varje situation eller händelse som kan förutses och som kan spela en avgörande roll för uppkomsten av en allvarlig olyckshändelse skall det finnas en beskrivning av vilka åtgärder som skall vidtas för att ingripa i situationen eller vid händelsen och för att begränsa följderna av denna. Denna beskrivning skall omfatta säkerhetsutrustning och tillgängliga resurser.

   d) Åtgärder som syftar till att begränsa riskerna för de personer som befinner sig inom området, inklusive varningssystem och det uppträdande som skall iakttas vid varningen.

   e) Rutiner för omedelbar information om en inträffad olycka till den myndighet som ansvarar för att den externa planen för räddningsinsatser sätts i verket, typ av information som skall lämnas omedelbart och åtgärder för mer detaljerad information som skall lämnas så snart den blir tillgänglig.

   f) Åtgärder för att utbilda personalen i de uppgifter som den förväntas utföra och, i förekommande fall, samordning av dessa åtgärder med den externa räddningstjänsten.

   g) Rutiner för att lämna stöd vid insatser som gjorts utanför verksamhetens område.

2. **Externa planer för räddningsinsatser**

   a) Namn eller befattning på de personer som har befogenhet att inleda och samordna räddningsinsatser som vidtas utanför verksamhetens område.

   b) Åtgärder för att snabbt mottaga information om eventuella tillbud, larmförfaranden och nödanrop.

   c) Åtgärder för samordning av de resurser som behövs för att tillämpa den externa planen för räddningsinsatser.

   d) Åtgärder för stöd med begränsningsåtgärder inom verksamhetens område.

   e) Räddningstjänståtgärder utanför verksamhetens område.

   f) Åtgärder för att allmänheten skall få särskild information om olyckan och om det uppträdande som skall iakttas.

   g) Åtgärder som syftar till att säkerställa att information lämnas till räddningstjänsten i andra medlemsstater vid allvarliga olyckshändelser som kan få gränsöverskridande följder.

▼B

BILAGA V

UPPLYSNINGAR SOM SKALL LÄMNAS TILL ALLMÄNHETEN VID TILLÄMPNING AV ARTIKEL 13.1

1. Verksamhetsutövarens namn och adressen till verksamheten.

2. Identifiering, genom angivande av befattning, av den person som lämnar informationen.

3. Bekräftelse av att verksamheten omfattas av de bestämmelser och föreskrifter som fordras för tillämpningen av direktivet och att den anmälan som avses i artikel 6.3 eller den säkerhetsrapport som avses i artikel 9.1 har överlämnats till den behöriga myndigheten.

4. En redogörelse i enkla ordalag för hanteringen eller aktiviteterna vid verksamheten.

5. En gemensam benämning eller, när det gäller farliga ämnen som omfattas av del 2 i bilaga I, generisk benämning eller allmän farlighetsklassificering av de farliga ämnen och beredningar som förekommer vid verksamheten och som skulle kunna förorsaka en allvarlig olyckshändelse, med uppgifter om deras viktigaste farliga egenskaper.

6. Allmänna upplysningar om vilka risker för allvarliga olyckshändelser som kan föreligga, inbegripet möjliga följder av dessa olyckor för människor och miljö.

7. Adekvata och relevanta upplysningar om hur den berörda befolkningen kommer att varnas och hållas informerad i händelse av en allvarlig olyckshändelse.

8. Adekvata och relevanta upplysningar om vilka åtgärder den berörda befolkningen bör vidta och vilket uppträdande den bör iaktta vid en allvarlig olyckshändelse.

9. Bekräftelse på att verksamhetsutövaren är skyldig att vidta lämpliga åtgärder inom verksamhetens område och särskilt skyldigheten att kontakta räddningstjänsten vid insatser i samband med allvarliga olyckshändelser och i så hög grad som möjligt begränsa följderna av dem.

10. Uppgifter om den externa planen för räddningsinsatser som utarbetats för att komma till rätta med alla följdverkningar utanför verksamhetens område tillsammas med en uppmaning att följa alla instruktioner eller föreskrifter från räddningstjänsten när en olycka inträffat.

11. Detaljerade uppgifter om hur ytterligare relevant information kan erhållas, med förbehåll för sekretessbestämmelser i nationell lagstiftning.

▼B

BILAGA VI

KRITERIER FÖR ANMÄLAN AV EN OLYCKSHÄNDELSE TILL KOMMISSIONEN ENLIGT ARTIKEL 15.1

I. Alla olyckshändelser som omfattas av punkt 1 eller som medför minst en av de följder som beskrivs i punkterna 2, 3, 4 och 5 skall anmälas till kommissionen.

1. **Berörda ämnen**

Varje typ av brand, explosion eller utsläpp till följd av en olyckshändelse av farliga ämnen i kvantiteter som motsvarar minst 5 % av det tröskelvärde som anges i kolumn 3 i bilaga I.

2. **Skador på personer eller egendom**

En olyckshändelse som berör farliga ämnen och som ger upphov till någon av följderna nedan:

— En omkommen person.

— Sex personer skadas inom verksamheten och får tillbringa minst ett dygn på sjukhus.

— En person som befinner sig utanför verksamhetens område får tillbringa minst ett dygn på sjukhus.

— Bostad eller bostäder utanför verksamhetens område skadas och blir obrukbara till följd av olyckan.

— Evakuering eller isolering av personer under mer än två timmar (personer × timmar): värdet skall vara åtminstone 500.

— Avbrott i telefonförbindelser eller vatten-, el- eller gasförsörjning under mer än två timmar (personer × timmar): värdet skall vara åtminstone 1 000.

3. **Omedelbara skador på miljön**

— *Bestående eller långsiktiga skador på markområden*

— 0,5 ha eller mer av ett markområde som är av betydelse från miljö- eller bevarandesynpunkt och är skyddat i lag.

— 10 ha eller mer av ett större område, däri inbegripet åkermark.

— *Påtagliga eller långsiktiga skador på sjöar eller på havsområden* ([1])

— 10 km eller mer av ett vattendrag, kanal eller flod.

— 1 ha eller mer av en sjö eller damm.

— 2 ha eller mer av ett delta.

— 2 ha eller mer av ett kust- eller havsområde.

— *Påtagliga skador orsakade på en akvifer eller på grundvattnet* ([1])

— 1 ha eller mer.

4. **Materiella skador**

— Materiella skador inom verksamheten: mer än 2 miljoner ecu.

— Matreiella skador utanför verksamheten: mer än 0,5 miljoner ecu.

([1]) I förekommande fall skall man för att kunna bedöma en skada kunna hänvisa till direktiven 75/440/EEG och 76/464/EEG samt de direktiv som antagits för att tillämpas på vissa ämnen, dvs. 76/160/EEG, 78/659/EEG eller 79/923/EEG eller LC50 för de arter som är representativa för den påverkade miljön som de definieras i direktiv 92/32/EEG för kriteriet ”farlig för miljön”.

▼B

5. **Gränsöverskridande skador**

Alla olyckor som direkt omfattar ett farligt ämne och som har följdverkningar utanför den berörda medlemsstatens territorium.

II. Olyckshändelser eller olyckstillbud som medlemsstaterna anser vara av särskilt tekniskt intresse när det gäller att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att kunna begränsa följderna av dem men som inte uppfyller de kvantitativa kriterier som nämnts ovan bör anmälas till kommissionen.